

Poliisiylijohdaja Seppo Kolehmainen, saamattoman Poliisihallituksen pitkäaikainen vetäjä.

Suomessa tierakennustyömaat ovat liikenteen riesana ikuisuuskyksymys. Siitä kun sain ajokortin 1954, tieurakoitsijoiden itsevaltainen ja liikenteestä piittaamaton tapa merkitä ja hallita työmaitaan on nostattanut kirpeää arvostelua ja vihaa maksajissa. Varmasti jo sitäkin ennen.

Maksaja on autoilijat - ovat aina olleet – nytkin valtiolle yli 8 miljardia euroa maksajana ja vain 1,5 miljardin saajana mm. tieverkkoon. Samalla teiden parantajat, urakoitsijat, pilkkaavat maksajaapiittaamattomilla työtavoillaan.

Keväällä kun tietyöt alkavat, urakoitsijat ja Ely-keskukset muistuttavat nopeusrajoitusten tärkeydestä ja moittivat autoilijoita hurjastelusta ja turvallisuuden vaarantamisesta tietyömaiden kohdalla.

Rikkeistä joihin itse ovat suurimpia syyllisiä!

Tapaus 1)

Ajelin syyskuussa kantatie 51:tä Karjaalta Inkoon. Äkkiä 100 km/t rajoitus katkesi tietyömaan 60 km/t kilvellä. Työmaa tuli vasta yli kahden kilometrin jälkeen: vain noin 100 m pitkä työmaa tien vieressä, pientareella! Jo seuraavana päivänä liikennevirta posotti 60:n rajoituksesta välittämättä hiljentäen vasta, kun tietyömaa tuli näkyviin. Eikä hiljennetty 60:n kilvestä ollenkaan kun työmaalla ei ollut ristien sielua perjantai-iltapäivästä maanantai-aamuun.

Tapaus 2)

Karjaan "Shellin risteys" muutetaan isoksi liittymäksi. Työt haittaavat 51 päätien liikennettä tuntuvasti. Kesästä harvalukuista työtä arkisin. Vielä esimerkiksi 25.10. klo. 09 aamulla yksi ainoa kaivinkone koko valtavalla työmaalla. Tyypillinen piittaamaton ikuisuusprojekti.

Tämä on tyypillinen kuva jopa pääkaupunkiseudun vilkkaimmin liikennöidyillä pääväylillä: harkitsemattomasti asetettuja työmaanopeuksia ja aikoina, jolloin työmaalla ei ole toimintaa lainkaan. Ei ihme, että autoilijoita harmittaa välinpitämättömyys autoilijoiden tarpeita kohtaan, josta vastareaktionä nopeusrajoitusten vähättely – ja työmailla itse aiheutettu turvallisuusongelma.

Sisäministeri Maria Ohisalo, autonvihaajapuolue Vihreiden puheenjohtaja, Suomen tieliikenteen ylipapitar. Suomessa ei ole tarkkoja, selkeitä määräyksiä tietyömaiden enimmäisrajoituksille enempää kuin nopeusrajoituksille ja voimassaolollekaan. Urakoitsijat ja aliurakoitsijat päättävät rajoituksista käytännöstä miten lystäävät.

Eikä valvontaa ole!

On vain löysä ohjeistus tietyömaan urakoitsijalle, että rajoituksia olisi vain ”tapahtumapaikalla” tilanteen mukaan ja vain kun työ on käynnissä.

Saksassa tietöillä on tarkat määräykset. Liikenteelle aiheutettu häiriö on minimoitava. Valtateillä tietyömaiden pituusmitta on tiukasti rajattu. Töitä tehdään jopa 7/24. Viranomainen valvoo ja urakoitsijalle rapsahtaa sakko, jollei määräyksiä noudateta.

SUOMESSA EI VALVO KUKAAN!

Liikenneministeriö vastaa, että lainsäädännössä ei tietyömaita koskevista seikoista säädetä. Että tietöiden nopeusrajoitukset ja liikenteen ohjaus sekä niiden ohjeistus kuuluvat tienpitäjälle. Että liikenteenohjauksen toimivaltainen viranomainen on Väylävirasto.

Väylävirasto myöntää vastuunsa ”isoista väylistä” ja katsoo Ely-keskusten kantavan vastuun ”pienistä väylistä”. Mitään sanktiomahdollisuuksia ei ole. ”Kukapa kaikkia aliurakoitsijaketjuja pystyisikään valvomaan”, sanotaan.

Saksassa riippumaton poliisi tarkastaa tietyömaat ja sakottaa virheistä. Suomessa sitä mahdollisuutta ei ole. Ja kuka edes kuvittelisi, että Suomessa paikallispoliisi sakottaisi urakoitsijaa, joka sattuisi olemaan vaikkapa saman hirviporukan jäsen...

Ympäristöministeri, tuleva sisäministeri, Krista Mikkonen Vihreät, autonvihaajapuolueen entinen puheenjohtaja, Suomen tieliikenteen tuleva ylipapitar.

Suomessa tietyömaiden kurinpalautukseen tarvitaan tarkat määräykset ja rajaukset, ja valvontaan valtakunnallisesti valvova liikennepoliisi. Se puuttuu muutenkin tieliikenteemme valvonnasta, Väylävirastossa myönnetään.

Liikkuva Poliisi on perustettava uudelleen!

Moneen muuhunkin huutavaan epäkohtaan liikenteen valvonnassa. Niin yksinkertaista se on. Samantekevää minkä nimisenä se herätetään uudestaan henkiin.

Poliisihallituksen jatkuva kyvyttömyys tehtävissään ei anna toivoa. Poliisiylijohtajan kulmakarvat vain nousevat asiassa kuin asiassa pessimistisesti pystyyn kuin ”Manu” Koivistolla aikanaan. Erona että Koivisto sai aikaan. Ministeriön keulakuva, sisäministeri, ei tajua koko asiaa.

Josko valo syttyisi eduskunnassa?

Jo olisi aika!